

31972L0166

2.2.1972

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 103/1

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**от 24 април 1972 година****относно сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка**

(72/166/ЕИО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет,

като има предвид, че целта на Договора е да се създаде общ пазар, който в общи линии да е сходен на вътрешния пазар, и че едно от съществения условия за постигане на тази цел е осъществяването на свободното движение на стоки и лица;

като има предвид, че единствената цел на граничните проверки за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ във връзка с използването на моторни превозни средства е да се защитят интересите на лицата, които могат да пострадат при пътнотранспортни произшествия, причинени от такива превозни средства; като има предвид, че съществуването на такива гранични проверки е резултат от несъответствията между националните изисквания в тази област;

като има предвид, че тези несъответствия са такива, че могат да възпрепятстват свободното движение на моторни превозни средства и лица в рамките на Общността; като има предвид, че вследствие на това тези несъответствия имат пряко въздействие върху създаването и функционирането на общия пазар;

като има предвид, че Препоръка на Комисията от 21 юни 1968 г. относно митническия контрол на пътниците, които пресичат вътрешните граници на Общността, приканва държавите-членки да

извършват проверки на пътниците и техните моторни превозни средства само при изключителни обстоятелства и да премахнат физическите бариери на митническите пунктове;

като има предвид, че е желателно населението на държавите-членки по-пълно да осъзнае реалността на общия пазар и в този смисъл следва да се предприемат мерки за по-нататъшно либерализиране на правилата относно движението на лица и моторни превозни средства, които пътуват между държавите-членки; като има предвид, че членове на Европейския парламент многократно са подчертавали необходимостта от такива мерки;

като има предвид, че такова облекчение на правилата за движение на пътници съставлява още една стъпка към взаимното отваряне на пазарите на държавите-членки и създаването на условия, сходни на тези на вътрешен пазар;

като има предвид, че премахването на проверките на „зелените карти“ за превозни средства с обичайно домуване в една държава-членка, които влизат на територията на друга държава-членка, може да се осъществи въз основа на споразумение между шестте национални застрахователни бюра, според което всяко национално бюро ще гарантира обезщетение в съответствие с разпоредбите на националното си законодателство за всички причинени на негова територия от някое от споменатите превозни средства загуби или други вреди, за които се полага обезщетение, независимо дали превозното средство е застраховано или не;

като има предвид, че такова споразумение за гаранция предполага всички движещи се на територията на Общността моторни превозни средства да бъдат покрити от застраховка; като има предвид, че поради това националното законодателство на всяка държава-членка следва да предвижда задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на превозните средства, и тази застраховка да важи за цялата територия на Общността; като има предвид, че въпреки това съответното национално законодателство може да предвижда изключения за определени лица и определени типове превозни средства;

като има предвид, че предвидената в настоящата директива система би могла да се разшири и да включва превозни средства с обичайно домуване на територията на която и да е трета държава, по отношение на която националните бюра на шестте държави-членки са сключили подобно споразумение;

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

1. „превозно средство“ означава всяко моторно превозно средство, което е предназначено да се движи по суша и се задвижва от механична сила, но не се движи по релси, както и всички ремаркета, дори и да не са прикачени;
2. „пострадало лице“ означава всяко лице, което има право на обезщетение за загуба или други вреди, причинени от превозни средства;
3. „национално застрахователно бюро“ означава професионална организация, създадена в съответствие с Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Подкомитета по автомобилен транспорт на Комитета по вътрешен транспорт към Икономическата комисия за Европа на Обединените нации, и която обединява застрахователните предприятия, които в дадена държава са получили разрешение да извършват дейност по застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства;
4. „територия по-обичайно домуване на превозното средство“ означава:
 - територията на държавата, в която е регистрирано превозното средство; или
 - в случаите, когато не се изисква регистрация за тип превозно средство, но същото е обозначено със застрахователна табела или отличителен знак, който е аналогичен на регистрационната табела — територията на държавата, в която е издадена застрахователната табела или знак; или
 - в случаите, когато не се изисква нито регистрационна табела, нито застрахователна табела, нито отличителен знак за определени типове превозни средства — територията на държавата по постоянно местоживееие на лицето, което упражнява фактическа власт върху превозното средство;
5. „зелена карта“ означава международно застрахователно удостоверение, издадено от национално бюро в съответствие с Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Подкомитета по автомобилен транспорт на Комитета по вътрешен транспорт на Икономическата комисия за Европа на Обединените нации.

Член 2

1. Държавите-членки се въздържат от извършване на проверки за застраховки „Гражданска отговорност“ на превозни средства с обичайно домуване на територията на друга държава-членка.

По същия начин, държавите-членки се въздържат от извършване на такива проверки за застраховка на превозни средства с обичайно домуване на територията на трета държава, които влизат в тяхната територия от територията на друга държава-членка. Въпреки това, държавите-членки могат да извършват проверки на случаен принцип.

2. За превозни средства с обичайно домуване на територията на държава-членка, разпоредбите на настоящата директива, с изключение на член 3 и 4, влизат в сила:

- след сключване на споразумение между шестте национални застрахователни бюра, съгласно което всяко национално бюро гарантира, съобразно разпоредбите на собственото си национално законодателство за задължителното застраховане, уреждането на претенции във връзка с настъпили на негова територия произшествия, причинени от превозни средства с обичайно домуване на територията на друга държава-членка, независимо дали тези превозни средства са застраховани или не;
- от определената от Комисията дата, след като същата е установила в тясно сътрудничество с държавите-членки, че е сключено такова споразумение;
- за срока на сключеното споразумение.

Член 3

1. Всяка държава-членка, при съблюдаване на разпоредбите на член 4, предприема всички подходящи мерки, с които да гарантира, че гражданската отговорност във връзка с използването на превозни средства с обичайно домуване на нейна територия, е застрахована. Обхватът на покритата отговорност и условията за нейното покритие се определят въз основа на тези мерки.

2. Всяка държава-членка предприема всички подходящи мерки, с които да се гарантира, че застрахователният договор покрива и:

- съобразно действащото законодателство в другите държави-членки, всички вреди, причинени на територията на тези държави;
- всички вреди, понесени от граждани на държавите-членки по време на пряко пътуване между две територии, в които се прилага Договорът за създаване на Европейската икономическа общност, ако няма национално застрахователно бюро, което да отговаря за прекосяваната територия; в този случай вредите се покриват в съответствие с действащото национално законодателство относно задължението за застраховане в държавата-членка по обичайното домуване на превозното средство.

Член 4

Всяка държава-членка може да дерогира от разпоредбите на член 3 по отношение на:

- а) определени физически или юридически лица, публични или частни; списъкът на тези лица се изготвя от съответната държава и се съобщава на останалите държави-членки и на Комисията.

Държава-членка, която предвижда такова дерогиране, приема подходящи мерки, с които да се гарантира изплащането на обезщетение за всички вреди, причинени на територията на други държави-членки от превозни средства — собственост на такива лица. По-конкретно, тя определя орган или организация в страната, където е причинена загубата или другите вреди, който (която) отговаря за обезщетяването на пострадалите лица в съответствие със законодателството на тази държава в случаите, когато е неприложима процедурата, предвидена в член 2, параграф 2, първо тире. Тя уведомява другите държави-членки и Комисията за предприетите мерки;

- б) определени типове превозни средства или определени превозни средства със специална табела; списъкът на тези типове или превозни средства се изготвя от съответната държава и се съобщава на останалите държави-членки и на Комисията.

В този случай другите държави-членки си запазват правото да изискват при влизане на такова превозно средство на тяхна територия, лицето, упражняващо фактическа власт върху превозното средство, да притежава валидна „зелена карта“ или да сключи застрахователен договор на границата в съответствие с изискванията на съответната държава-членка.

Член 5

Всяка държава-членка следи при произшествие на нейна територия, предизвикано от превозно средство с обичайно домунване на територията на друга държава-членка, без да се засяга задължението, предвидено в член 2, параграф 2, първо тире, националното застрахователно бюро да получава информация:

- за територията, в която обичайно домува превозното средство и за регистрационния му номер, ако има такъв,
- доколкото е възможно, за данните по застраховката на превозното средство, които обикновено фигурират в „зелената карта“ и с които разполага лицето, упражняващо фактическа власт върху превозното средство, дотолкова, доколкото тези данни се изискват от държавата-членка по обичайното домунване на превозното средство.

Всяка държава-членка гарантира също и предаването на тази информация от страна на бюрото на националното застрахователно бюро на държавата по обичайно домунване на превозното средство.

Член 6

Всяка държава-членка предприема всички подходящи мерки, за да гарантира, че на нейната територията не се използват превозни

средства с обичайно домунване на територията на трета страна или на неевропейска територия на държава-членка, които влизат на територията, в която се прилага Договорът за създаване на Европейската икономическа общност, освен ако няма застрахователно покритие за причинени от въпросните превозни средства вреди за цялата територия, в която се прилага Договорът за създаване на Европейската икономическа общност, в съответствие с изискванията на законодателствата на различните държави-членки за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ във връзка с използване на превозни средства.

Член 7

1. Всяко превозно средство с обичайно домунване на територията на трета страна или на неевропейската територия на държава-членка трябва, преди да влезе на територията, в която се прилага Договорът за създаване на Европейската икономическа общност, да бъде снабдено или с валидна „зелена карта“, или с удостоверение за направена на границата застраховка, което да удостоверява, че превозното средство е застраховано в съответствие с член 6.

2. Въпреки това, превозните средства с обичайно домунване в трета страна се третират като превозни средства с обичайно домунване в Общността, ако националните бюра на всички държави-членки поотделно гарантират, всяко в съответствие с разпоредбите на собственото си национално законодателство за задължителното застраховане, уреждането на претенции във връзка с настъпили на тяхна територия произшествия, причинени от такива превозни средства.

3. След като установи в тясно сътрудничество с държавите-членки, че са поети задълженията по предходния параграф, Комисията определя дата, от която, и типовете превозни средства, за които държавите-членки няма да изискват представяне на документите, посочени в параграф 1.

Член 8

Най-късно до 31 декември 1973 г. държавите-членки въвеждат в сила необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива и незабавно информират Комисията за това.

Член 9

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 24 април 1972 година.

За Съвета

Председател

G. THORN